

probat primum Romanum Pontificis, tamen non est necesse, ut omnes Episcopos semper confirmauerit. Potuit enim id permittere Patriarchis & primatibus, ut in multis locis factum videretur.

De depositione multa etiam exstant exempla, ac in primis CYPRIANVS lib. 3. epist. 13. ad Stephanum: *Dirigantur*, inquit, *in prouinciam, & ad plebem Arelatensem a te litera*, quibus absente Marciano alius in locum eius substituitur. Et infra: *Significabis plane nobis, quis in locum Marciani Arelatae fuerit constitutus, ut sciamus ad quem fratres nostros dirigere, & cui scribere debeamus.*

CALVINVS lib. 4. institut. cap. 7. §. 7. ex hoc ipso loco argumentum sumit: *Quia*, inquit, *si Gallia tunc praefuisset Stephanus, non dicturus erat Cyprianus, coeques istos, quia tui sunt? sed longe aliter loquitur: Hoc fraternae, inquit, societatis, qua inter nos deuincti sumus, requirit, ut mutuo moneamus.* RESPONDEO, Verba ista, quae Calvinus citat, nusquam in Cypriano inueniri. Deinde, si Cyprianus putasset Stephanum non praeesse Galliis, sed tantum ex amicitia potuisse monere, cur non ipse per se Gallos monuisset?

NICOLAUS I. in epist. ad Michaëlem enumerat octo Patriarchas Constantinopolitanos, quos Romani Pontifices deposuerunt, inter quos vnus fuit Anthimus, quem Agapetus Papa deposuit, non obstantibus minis Augusti, & Augustae, & loco eius ipse suis manibus Constantinopoli Menam ordinauit, ut Liberatus scribit in Breuiario, cap. 21. & Zonaras in vita Iustiniani. Item GELASIUS in epistol. ad Episcopos Dardaniæ: *Dioscorum*, inquit, *secundae sedis praesulem sua auctoritate sedes Apostolica damnauit.* Et ibidem: *D. Petri sedes Alexandrinæ Petrum, quem se tantummodo damnaſſe, non etiam soluſſe nouerat, non recepit.*

Praeterea Flavianum Patriarcham Antiochenum deposuit Damasus, ut scribit Theodoretus lib. 5. hist. cap. 23. Et licet Imperator Theodosius niteretur Flavianum in Episcopatu stabilire, tamen iussit eum Romanum pergere ad causam dicendam. Et Theophilus Alexandrinus per legatos apud Romanum Pontificem pro Flauiano intercessit, ut refert Socrates, lib. 5. hist. cap. 15. & similem operam nauasse Chrysoſtomum testatur Sozomenus, lib. 8. cap. 3. Denique non ante potuit eum Episcopatum Flavianus tenere, quam Romanus Pontifex placatus consensit, & legatos eius se admissurum promisit. qui mox multos Episcopos, & praecipuos Antiochenae Ecclesiae Presbyteros ad Papam misit, ut scribit idem Theodoretus ibidem.

Episcopum etiam Hierosolymitanum Polychronium deposuit SIXTVS III. misso ad hoc in Hierusalem S. Leone Archidiacono, qui postea fuit Papa, ut patet ex tomo 1. Conciliorum, in actis Sixti III. Si ergo Romanus Pontifex omnes Patriarchas, id est, Constantinopolitanum, Alexandrinum, Antiochenum, Hierosolymitanum aliquando deposuit, certe summus est iudex in Ecclesia.

A Denique de restitutione Episcoporum ab aliis depositorum, sunt etiam multa exempla. Nam Cyprianus lib. 1. epist. 4. *Nec rescindere*, inquit, *ordinationem iure perfectam potest, quod Basilides post crimina sua detecta Romam pergens, Stephanum collegam nostrum longe positum, & gestu rei, ac veritatis ignarum fessit, ut ex ambiret reponi se in ius in Episcopatum, de quo fuerat iuste depositus, &c.*

Deinde Athanasium Alexandrinum, Paulum Constantinopolitanum, & Marcellum Ancyranum Episcopos à Synodo Orientali depositos Iulius I. restituit, ut scribit Gelasius in ep. ad Episcopos Dardaniæ; & Sozomenus lib. 3. cap. 7. Cum, inquit, propter sedis dignitatem cura omnium ad ipsum spectaret, singulis suam Ecclesiam restituit. Et infra: *Athanasius, & Paulus ad suas sedes reuertuntur, literasq. Iulij Episcopi Orientis mittunt.* Item de Theodoro depositò à Synodo II. Ephesina ita legimus in Concilio Chalcedonenſi, a. 1. *Ingreſſiatur & reuerendiſſimus Episcopus Theodoretus, ut sit particeps Synodi, quia restituit ei Episcopatum sanctiſſimus Archiepiſcopus Leo.* Multa similia afferri possent, ad quae nihil omnino respondere possunt, nec respondent aduersarij.

Sed contra NILVS quing; argumenta proponit. PRIMUM argumenti: Romanus Episcopus dicitur primus, quia secundus ab ipso est Constantinopolitanus, tertius Alexandrinus, quartus Antiochenus, quintus Hierosolymitanus: At non dicitur primus, & secundus de superiore, & inferiore, sed de iis tantum, qui sunt eiusdem ordinis, & dignitatis. Non enim Rom. Episcopus dicitur primus ratione Tusculani, aut Tyburtini, qui ei subiecti sunt.

RESPONDEO, Romanum Pontificem simul Episcopum, Archiepiscopum, Patriarcham, & Papam esse. Et quidem ut Episcopum, primum esse in hac prouincia ratione Ostiensis, qui est secundus; & Portuenſis, qui est tertius, & ceterorum, qui suo ordine numerari possunt. At vero, ut Archiepiscopum, non esse primum ratione Ostiensis, qui non est Archiepiscopus, sed simplex Episcopus, Archiepiscopo Romano subiectus: esse tamen primum ratione Archiepiscopi Rauennatis, Mediolanenſis, & ceterorum Archiepiscoporum Occidentis.

Porrò ut Patriarcham proprium Occidentis, non esse primum ratione Rauennatis, & ceterorum, qui Patriarchae non sunt, sed ratione Constantinopolitani, Alexandrini, Antiocheni, & Hierosolymitani Patriarcharum. Et hoc modo numerari quing; primarias sedes, quarum quilibet multis, & magnis prouinciis praesidet.

Postremo, ut Papam & caput Ecclesiae vniuersae, non esse primum ratione Constantinopolitani, aut vilius alterius, sed solum principem, ac pastorem omnium esse, nec vllum in ea potestate secundum, aut collegam habere. Nam quemadmodum esse debuit inter Episcopos eiusdem prouinciae vnus, qui ceteris praefect, & Archiepiscopus diceretur, & inter Archiepi-